

ŽELETI SI, KAR DOBIŠ

Pripravila: Dušica Grgič

Božični čas obdarovanja je za nami. Darovali smo in bili obdarovani. Koliko je bilo darov, ki smo jih bili resnično veseli, koliko pa je bilo takšnih, za katere smo se le vljudno zahvalili – ali celo nismo mogli skriti, da jih nismo bili veseli? Ali pa celo nismo dobili darila od tistega, od kogar smo si ga želeli in pričakovali? Koliko naših darov je izvabilo nasmeh na obraze in radost v srca tistih, ki smo jih obdarovali mi?

Ste kdaj pomislili, da je vse v življenju darilo? Naši otroci na primer. Ali znamo resnično biti hvaležni zanje, takšne, kakršni so – ali bi si želeli marsikaj na njih spremeniti (in to velikokrat tudi poskušamo)? Ali si ni kdo kdaj zaželel, da bi bila njegova mati ali oče drugačna, ali – da sploh ne omenjam naših nekdanjih partnerjev, zakoncev!

Ste že opazili, kolikokrat si želimo ravno nekaj drugega od tistega, s čimer nas je obdarovalo življenje: drugačnega partnerja, drugo službo, večje stanovanje, da bi živeli v drugem kraju, deželi ali drugačnih življenjskih okoliščinah, da nam ravno zdaj ne bi bilo treba kuhati večerje ali iti na pot ...? Ali ni v naši človeški naravi ravno to, da si želimo biti drugje, imeti kaj drugega, delati kaj drugega kakor tisto, kar nam je v nekem trenutku dano? Predvsem zato, ker nismo vajeni resnično živeti ter se predati sedanosti in tistemu, kar nam je dano in kar je v nekem trenutku in okoliščinah treba storiti.

To me spomni na zgodbo o pobožnem možu, ki je leta in leta vneto prosil, da bi mu Gospod poslal kakšno znamenje svoje milosti. In res mu je poslal angela. Neko jutro, ko je spet kleče v cerkvi prosil, da mu pošlje znamenje, se mu je Gospod prikazal kot berač, pokleknil zraven njega in se mu pridružil v molitvi. Mož pa ga je grobo odrinil, rekoč: »Ne moti me. Ali ne vidiš, da molim?!«

In na drugega, ki je prosil Gospoda, da ga obdari s potrpljenjem in strpnostjo. In Gospod ga je uslišal in ga v trgovini postavil v vrsto pred blagajno, na kateri se je blagajničarka uvajala v delo in se je vrsta ob njej pomikala naprej po polževo ... Tu je še zgodba o ženski, ki je prosila za milost, da bi bila zmožna brezpogojne ljubezni, takšne, kakršne smo deležni od Gospoda, a ji je poslal otroka, ki je zapadel v odvisnost od drog ... Se spomnite še kakšne svoje zgodbe? Res, pomisliti moramo, kaj si želimo, ker to (praviloma vedno) lahko tudi dobimo!

Ko bi le zmogli videti priložnosti in sprejeti kot darilo tisto, kar bi najraje odklonili, zamenjali ali čemur bi se najraje odpovedali, bi okušali veliko manj razočaranja in bolečine! To bi pomenilo, da ne bi razmišljali o tem, kaj smo dobili (a si nismo želeli), temveč bi razmišljali o tem, kar smo dobili, kot o priložnosti, za katero smo prosili, da bi se česa naučili, da bi lahko kaj dobrega naredili, da bi se spremenili, kaj novega spoznali o sebi, o ljudeh, ki jih imamo radi, ali o življenju!

Nekatere naloge utegnejo biti pri tem zelo težke. Na primer izguba partnerja, razpad družine, bolezen otroka, nenadna smrt drage osebe ... Kako naj si mislim, se prepričam, da sem za to prosila?! Pri tem nam lahko nekoliko pomaga modrost:

Ni pomembno, kaj se nam v življenju zgodi, pomembno je, kaj naredimo s tem, kar se nam je zgodilo. Pravijo, da je življenje kot peščena ura: odteka počasi in vztrajno, kakor odteka tudi zrno za zrnom v njej. Tega ne moremo ustaviti! Vsakdo izmed nas pa se sam odloči, kako bo vsako posamezno zrno obarval in ali bo trenutku, ki mineva, dal pozitiven ali negativen predznak – se bo nad njim pritoževal ali bo zanj hvaležen! In kako ste se vi odločili za leto, ki je pred nami?

Literatura:

Merlin R.Caroters, MOČ SLAVLJENJA

Ramon Cue, MOJ POLOMLJENI KRISTUS

Anthony de Mello, THE HEART OF THE ENLIGHTENED

Dan Millman, ZAKONI DUHA